

U S T A W A

z dnia

o zmianie ustawy o gospodarce opakowaniami i odpadami opakowaniowymi^{1), 2)}

Art. 1. W ustawie z dnia 13 czerwca 2013 r. o gospodarce opakowaniami i odpadami opakowaniowymi (Dz. U. z 2023 r. poz. 1658 oraz 1852) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 8:

- a) w pkt 6a skreśla się wyrazy „od użytkownika końcowego tego napoju i”,
- b) po pkt 15b dodaje się pkt 15ba w brzmieniu:
„15ba) uruchomieniu systemu kaucyjnego – rozumie się przez to dzień, od którego system kaucyjny funkcjonuje zgodnie z zasadami określonymi w art. 40g ust. 1;”;

2) w art. 40g:

- a) w ust. 1 w pkt 1 po wyrazie „kraju” dodaje się wyrazy: „oraz zapewnia w każdej gminie co najmniej jeden punkt odbierania od użytkowników końcowych opakowań i odpadów opakowaniowych objętych systemem kaucyjnym”,
- b) w ust. 2 po pkt 2 dodaje pkt 2a i 2b w brzmieniu:
„2a) członkowie jego rady nadzorczej, członkowie jego zarządu i jego prokurenci nie byli prawomocnie skazani za umyślne przestępstwo;
2b) nie był karany na podstawie przepisów ustawy z dnia 28 października 2002 r. o odpowiedzialności podmiotów zbiorowych za czyny zabronione pod groźbą kary (Dz. U. z 2023 r. poz. 659);”,
- c) w ust. 6 we wprowadzeniu do wyliczenia po wyrazie „reprezentujący” dodaje się wyrazy: „w okresie obowiązywania zezwolenia, o którym mowa w art. 40j ust. 1”,
- d) dodaje się ust. 16 i 17 w brzmieniu:
„16. Kaucję pobiera się:

¹⁾ Niniejsza ustawa w zakresie swojej regulacji wdraża dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2019/904 z dnia 5 czerwca 2019 r. w sprawie zmniejszenia wpływu niektórych produktów z tworzywa sztucznego na środowisko (Dz. Urz. UE L 155 z 12.06.2019, str. 1).

²⁾ Niniejsza ustawa została notyfikowana Komisji Europejskiej w dniu ... pod numerem ... zgodnie z § 4 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 23 grudnia 2002 r. w sprawie sposobu funkcjonowania krajowego systemu notyfikacji norm i aktów prawnych (Dz. U. poz. 2039 oraz z 2004 r. poz. 597), które wdraża postanowienia dyrektywy (UE) 2015/1535 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 9 września 2015 r. ustanawiającej procedurę udzielania informacji w dziedzinie przepisów technicznych oraz zasad dotyczących usług społeczeństwa informacyjnego (ujednolicenie) (Dz. Urz. UE L 241 z 17.09.2015, str. 1).

- 1) na etapach dystrybucji produktu w opakowaniu na napoje jednorazowego albo wielokrotnego użytku, o których mowa w załączniku nr 1a do ustawy, poprzedzających sprzedaż użytkownikowi końcowemu;
- 2) od użytkownika końcowego nabywającego ten produkt.

17. Wprowadzający produkty w opakowaniach na napoje albo wprowadzający bezpośrednio produkty w opakowaniach na napoje, uczestniczący w danym systemie kaucyjnym, jest obowiązany do przekazania pobranej kaucji podmiotowi reprezentującemu prowadzącemu dany system kaucyjny, z którym zawarł umowę, w terminie 7 dni od dnia pobrania kaucji.”;

- 3) w art. 40i po ust. 3 dodaje się ust. 3a w brzmieniu:

„3a. Formę zabezpieczenia roszczeń w przypadku niewykonania przez podmiot reprezentujący obowiązek rozliczenia, o którym mowa w ust. 3, określa umowa zawarta między jednostkami handlu detalicznego i hurtowego oraz innymi punktami zbierającymi opakowania i odpady opakowaniowe objęte systemem kaucyjnym a podmiotem reprezentującym, a także między podmiotami reprezentującymi prowadzącymi różne systemy kaucyjne.”;

- 4) w art. 40j:

- a) w ust. 2:

– w pkt 6:

– – w lit. a po wyrazie „kaucji” dodaje się wyrazy: „oraz rozliczania kaucji między podmiotami uczestniczącymi w systemie kaucyjnym”,

– – lit. b otrzymuje brzmienie:

„b) zasad i planowanej częstotliwości odbioru opakowań i odpadów opakowaniowych powstałych z opakowań, o których mowa w załączniku nr 1a do ustawy, z jednostek handlu detalicznego i hurtowego oraz innych punktów zbierających opakowania i odpady opakowaniowe, objętych systemem kaucyjnym oraz zasad przekazywania tych opakowań do ponownego użycia lub tych odpadów opakowaniowych do przetworzenia,”

– – w lit. c po wyrazie „kaucyjnego” dodaje się wyrazy: „z podziałem na źródła pochodzenia środków”,

– – w lit. g średnik zastępuje się przecinkiem oraz dodaje lit. h oraz i w brzmieniu:

- „h) czynności podejmowanych w ramach monitorowania własnej działalności objętej zezwoleniem oraz ich harmonogram,
 - i) czynności, które zostaną podjęte w przypadku zakończenia działalności objętej zezwoleniem na prowadzenie systemu kaucyjnego i związanych z tym rozliczeń, o których mowa w art. 40k ust. 4;”
- po pkt 6 dodaje się pkt 6a i 6b w brzmieniu:
- „6a) harmonogram przygotowania, realizacji oraz zakończenia działań podejmowanych w celu uruchomienia systemu kaucyjnego oraz wskazanie innych warunków niezbędnych do jego uruchomienia, o ile występują;
 - 6b) informacje o zawartych umowach lub promesach lub podpisanych listach intencyjnych, w celu uruchomienia systemu kaucyjnego, planowanych inwestycjach oraz zakupach maszyn i urządzeń;”
- b) po ust. 2 dodaje się ust. 2a i 2b w brzmieniu:
- „2a. Do wniosku o zezwolenie na prowadzenie systemu kaucyjnego dołącza się:
- 1) oświadczenie o niekaralności członków rady nadzorczej, członków zarządu i prokurentów podmiotu reprezentującego za umyślne przestępstwo;
 - 2) oświadczenie o niekaralności podmiotu reprezentującego na podstawie przepisów ustawy z dnia 28 października 2002 r. o odpowiedzialności podmiotów zbiorowych za czyny zabronione pod groźbą kary;
 - 3) oświadczenie o posiadaniu kapitału zakładowego oraz oświadczenie o spełnianiu wymagań określonych w art. 40g ust. 1 pkt 1-4 i 6;
 - 4) plan realizacji rozliczeń finansowych między podmiotem reprezentującym a podmiotami uczestniczącymi w systemie kaucyjnym oraz rozliczania środków finansowych pochodzących z nieodebranej kaucji.
- 2b. Oświadczenia, o których mowa w ust. 2a pkt 1-3, składa się pod rygorem odpowiedzialności karnej za składanie fałszywych zeznań. Składający oświadczenie jest obowiązany do zawarcia w nim klauzuli następującej treści: „Jestem świadomy odpowiedzialności karnej za złożenie fałszywego oświadczenia wynikającej z art. 233 § 6 ustawy z dnia 6 czerwca 1997 r. – Kodeks karny.”. Klauzula ta zastępuje pouczenie organu o odpowiedzialności karnej za składanie fałszywych oświadczeń.”
- c) w ust. 4:

- w pkt 2 po wyrazie „kaucji” dodaje się wyrazy: „oraz rozliczania kaucji między podmiotami uczestniczącymi w systemie kaucyjnym”,
- pkt 3 otrzymuje brzmienie:
 - „3) zasady i planowaną częstotliwość odbioru opakowań i odpadów opakowaniowych powstałych z opakowań, o których mowa w załączniku nr 1a do ustawy, z jednostek handlu detalicznego i hurtowego oraz innych punktów zbierających opakowania i odpady opakowaniowe, objętych systemem kaucyjnym oraz zasady przekazywania tych opakowań do ponownego użycia lub tych odpadów opakowaniowych do przetworzenia;”,
- w pkt 4 po wyrazie „kaucyjnego” dodaje się wyrazy: „z podziałem na źródła pochodzenia środków”,
- po pkt 8 dodaje się pkt 8a-8c w brzmieniu:
 - „8a) harmonogram przygotowania, realizacji oraz zakończenia działań podejmowanych w celu uruchomienia systemu kaucyjnego oraz inne warunki niezbędne do jego uruchomienia;
 - 8b) czynności podejmowane w ramach monitorowania własnej działalności objętej zezwoleniem oraz ich harmonogram;
 - 8c) czynności, które zostaną podjęte w przypadku zakończenia działalności objętej zezwoleniem i związanych z tym rozliczeń, o których mowa w art. 40k ust. 4;”,
- d) po ust. 4 dodaje się ust. 4a w brzmieniu:

„4a. Termin, o którym mowa w ust. 4 pkt 9, nie może być dłuższy niż 24 miesiące od dnia wydania zezwolenia na prowadzenie systemu kaucyjnego.”,
- e) w ust. 5 po wyrazie „lat” dodaje się wyrazy: „od uruchomienia systemu kaucyjnego”,
- f) po ust. 5 dodaje się ust. 5a-5d w brzmieniu:

„5a. Podmiot reprezentujący posiadający zezwolenie na prowadzenie systemu kaucyjnego ma obowiązek informowania ministra właściwego do spraw klimatu o każdej zmianie warunków określonych w tym zezwoleniu nie później niż 14 dni od wystąpienia zmiany.

5b. Minister właściwy do spraw klimatu poddaje analizie przedłożoną informację, o której mowa w ust. 5a, i może wezwać podmiot reprezentujący do

złożenia wniosku o zmianę posiadanego zezwolenia na prowadzenie systemu kaucyjnego.

5c. Podmiot reprezentujący przedkłada w terminie jednego miesiąca od daty otrzymania wezwania, o którym mowa w ust. 5b, wniosek o zmianę posiadanego zezwolenia na prowadzenie systemu kaucyjnego.

5d. Podmiot reprezentujący po uzyskaniu zezwolenia na prowadzenie systemu kaucyjnego przekazuje ministrowi właściwemu do spraw klimatu, nie wcześniej niż cztery miesiące i nie później niż trzy miesiące przed terminem uruchomienia systemu kaucyjnego, informację o realizacji harmonogramu prac poprzedzających uruchomienie systemu, określonych w dokumentach przekazanych na podstawie ust. 4 pkt 8a.”,

g) po ust. 6 dodaje się ust. 6a w brzmieniu:

„6a. Decyzji, o której mowa w ust. 6, minister właściwy do spraw klimatu może nadać rygor natychmiastowej wykonalności.”,

h) w ust. 7 kropkę zastępuje się przecinkiem i dodaje się wyrazy: „a także gdy z informacji przedstawionych zgodnie z ust. 2 pkt 6a wynika, że uruchomienie systemu kaucyjnego we wskazanym terminie nie jest możliwe.”,

i) po ust. 8 dodaje się ust. 9 i 10 w brzmieniu:

„9. Stroną postępowania w sprawie wydania decyzji, o której mowa w ust. 1, 6, 7 i 8, jest wyłącznie podmiot reprezentujący, którego dotyczy to postępowanie.

10. Decyzje, o których mowa w ust. 1, 6, 7 i 8, są ostateczne.”;

5) w art. 40k:

a) w ust. 1 po wyrazie „narusza” dodaje się wyrazy: „przepisy ustawy lub”,

b) w ust. 2 po wyrazie „nadal” dodaje się wyrazy: „narusza przepisy ustawy lub”,

c) po ust. 2 dodaje się ust. 2a-2c w brzmieniu:

„2a. Decyzji, o której mowa w ust. 2, minister właściwy do spraw klimatu może nadać rygor natychmiastowej wykonalności.

2b. Stroną postępowania w sprawie wydania decyzji, o której mowa w ust. 2, jest wyłącznie podmiot reprezentujący, którego dotyczy to postępowanie.

2c. Decyzja, o której mowa w ust. 2, jest ostateczna.”;

6) w art. 44 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Przedsiębiorca prowadzący jednostkę handlu detalicznego lub hurtowego o powierzchni sprzedaży nie większej niż 200 m², w której użytkownikom końcowym są

oferowane produkty będące napojami w opakowaniach na napoje objętych systemem kaucyjnym, o których mowa w:

- 1) poz. 1 i 2 załącznika nr 1a do ustawy – jest obowiązany uczestniczyć w systemie kaucyjnym w zakresie co najmniej pobierania kaucji oraz może uczestniczyć w tym systemie w zakresie zwracania kaucji oraz zbierania pustych opakowań i odpadów opakowaniowych;
 - 2) poz. 3 załącznika nr 1a do ustawy – jest obowiązany uczestniczyć w systemie kaucyjnym w zakresie co najmniej pobierania i zwracania kaucji oraz zbierania pustych opakowań.”;
- 7) po art. 53a dodaje się art. 53b w brzmieniu:

„Art. 53b. 1. Wojewódzki inspektor ochrony środowiska przeprowadza kontrolę podmiotu reprezentującego po przekazaniu informacji, o której w art. 40j ust. 5d, oraz w pierwszym roku po uruchomieniu systemu kaucyjnego.

2. Wojewódzki inspektor ochrony środowiska sporządza i przekazuje Głównemu Inspektorowi Ochrony Środowiska, w terminie do dnia 15 lutego za poprzedni rok kalendarzowy, zbiorczą informację o wynikach przeprowadzonych kontroli, o których mowa w ust. 1.

3. Główny Inspektor Ochrony Środowiska sporządza i przekazuje ministrowi właściwemu do spraw klimatu, w terminie do dnia 30 lipca każdego roku, roczny raport o wynikach przeprowadzonych kontroli w poprzednim roku kalendarzowym.”.

Art. 2. Obowiązek określony w art. 21a ust. 1 i 2 ustawy zmienianej w art. 1 nie dotyczy w 2025 r. wprowadzających produkty w opakowaniach na napoje oraz wprowadzających bezpośrednio produkty w opakowaniach na napoje, o których mowa odpowiednio w art. 8 pkt 21a oraz 21b tej ustawy, w zakresie opakowań na mleko, jogurt albo inny pitny produkt mleczny.

Art. 3. 1. Podmiot reprezentujący, o którym mowa w art. 40g ust. 2 ustawy zmienianej w art. 1 i który przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy uzyskał zezwolenie na prowadzenie systemu kaucyjnego, o którym mowa w art. 40j ust. 1 tej ustawy, jest obowiązany, w terminie 3 miesięcy od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy, złożyć wniosek o zmianę tego zezwolenia. Do wniosku o zmianę zezwolenia stosuje się art. 40j ust. 2, 2a i 2b ustawy zmienianej w art. 1 w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą.

2. Jeżeli w zezwoleniu, o którym mowa w ust. 1, termin uruchomienia systemu kaucyjnego jest dłuższy niż 24 miesiące od dnia wydania zezwolenia, minister właściwy do spraw klimatu zmienia ten termin na nie dłuższy niż 24 miesiące od dnia wydania zezwolenia.

3. Jeżeli podmiot reprezentujący nie złoży w terminie kompletnego wniosku, o którym mowa w ust. 1, minister właściwy do spraw klimatu cofa zezwolenie na prowadzenie systemu kaucyjnego, w drodze decyzji, bez odszkodowania.

4. Decyzji, o której mowa w ust. 2, minister właściwy do spraw klimatu może nadać rygor natychmiastowej wykonalności.

5. Decyzja, o której mowa w ust. 2, jest ostateczna.

Art. 4. 1. Do postępowań w sprawach o wydanie zezwolenia na prowadzenie systemu kaucyjnego, o którym mowa w art. 40j ust. 1 ustawy zmienianej w art. 1, wszczętych i niezakończonych przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy stosuje się przepisy w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą.

2. Podmiot reprezentujący, o którym mowa w art. 40g ust. 2 ustawy zmienianej w art. 1 i który przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy złożył wniosek o wydanie zezwolenie na prowadzenie systemu kaucyjnego, o którym mowa w art. 40j ust. 1 tej ustawy, jest obowiązany do uzupełnienia wniosku w terminie 3 miesięcy od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy, pod rygorem pozostawienia wniosku bez rozpoznania.

Art. 5. Ustawa wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

Za zgodność pod względem prawnym, legislacyjnym i redakcyjnym
Dyrektor Departamentu Prawnego
w Ministerstwie Klimatu i Środowiska
Izabela Wereśniak-Masri
(- podpisano kwalifikowanym podpisem elektronicznym)